

Tisk a informace

Soudní dvůr Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 86/15
V Lucemburku dne 16. července 2015

Rozsudek ve věci C-653/13
Komise v. Itálie

Z důvodu nesprávného uplatňování směrnice o odpadech v regionu Kampánie se Itálii ukládá povinnost zaplatit paušální částku 20 milionů eur a penále ve výši 120 000 eur za každý den prodlení

Soudní dvůr již poprvé určil nesplnění povinnosti ze strany Itálie v rozsudku z roku 2010.

Cílem směrnice o odpadech¹ je chránit lidské zdraví a životní prostředí. Členské státy musí zajistit odstraňování a využití odpadů a omezit tvorbu odpadů, zejména podporou čistých technologií a výrobků, které je možné recyklovat a opětovně využít. Musí tak vybudovat jednotnou a přiměřenou síť zařízení na odstraňování odpadu, aby bylo umožněno Unii jako celku a členským státům individuálně zajistit odstraňování odpadu.

Itálie provedla směrnici o odpadech v roce 2006 a regionální zákon vymezil pro region Kampánie 18 homogenních územních oblastí, v nichž mělo být zajištěno nakládání a odstraňování komunálního odpadu vytvořeného v jednotlivých oblastech.

V návaznosti na krizi při odstraňování odpadu v regionu Kampánie v roce 2007 podala Komise proti Itálii žalobu pro nesplnění povinnosti, v níž jí vytýkala, že pro tento region nevybudovala jednotnou a přiměřenou síť zařízení, jež by zajišťovala soběstačnost v odstraňování odpadu na základě kritéria zeměpisné blízkosti. Komise měla totiž za to, že tato situace vyvolává nebezpečí pro lidské zdraví i životní prostředí².

Rozsudkem ze dne 4. března 2010³ Soudní dvůr určil, že Itálie tím, že nepřijala stran regionu Kampánie všechna opatření nezbytná k zajištění toho, aby odpady byly využívány nebo odstraňovány bez ohrožení lidského zdraví a poškození životního prostředí, zvláště tím, že nevybudovala přiměřenou a jednotnou síť zařízení na odstraňování odpadu, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají ze směrnice.

V rámci kontroly plnění povinností vyplývajících z rozsudku Soudního dvora dospěla Komise k závěru, že Itálie nezajistila řádné splnění povinností vyplývajících z tohoto rozsudku. Komise uvedla, že v letech 2010 až 2011 byla v Kampánii hlášena řada problémů se sběrem odpadu, které vyústily v několikadenní nahromadění tun odpadu na veřejných komunikacích v Neapoli (Itálie) a v dalších městech v Kampánii. Kromě toho se v tomto regionu nahromadilo velké množství historického odpadu (šest milionů tun „ekobalíků“), který musí být ještě odstraněn, což bude pravděpodobně vyžadovat přibližně patnáct let.

Komise má dále za to, že po uplynutí lhůty stanovené k vyhovění rozsudku (15. ledna 2012) představovaly chybějící kapacity na zpracování odpadu pro každou kategorii zařízení 1 829 000 tun pro skládky, 1 190 000 tun pro zařízení k výrobě energie z odpadu a 382 500 tun pro zařízení

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/12/ES ze dne 5. dubna 2006 o odpadech (Úř. věst. L 114, s. 9), která kodifikovala směrnici 75/442/EHS (Úř. věst. L 194, s. 39).

² Souběžně s touto žalobou pro nesplnění povinností Komise rovněž odmítla vyplatit Itálii dříve schválené finanční podpory na nakládání a odstraňování odpadu v Kampánii. Komise měla totiž za to, že Itálie nepřijala v tomto směru všechna nezbytná opatření. Soudní dvůr nakonec vyhověl návrhovým žádáním Komise v rozsudku ze dne 6. listopadu 2014 (věc [C-385/13 P](#), TZ [č. 144/14](#)),

³ Rozsudek Komise v. Itálie (věc [C-297/08](#), viz TZ [č. 20/10](#)).

na zpracování organického odpadu. Stejně tak přetrvávaly strukturální nedostatky týkající se zařízení na odstraňování odpadu nezbytných v regionu Kampánie.

Komise nebyla spokojena s danou situací, a proto podala proti Itálii novou žalobu pro nesplnění povinnosti, v níž se domáhala určení, že nebylo vyhověno prvnímu rozsudku Soudního dvora z roku 2010. V rámci této nové žaloby pro nesplnění povinnosti Komise navrhuje, aby Soudní dvůr uložil Itálii povinnost zaplatit denní paušální částku 28 089,60 eura za období od vydání rozsudku z roku 2010 do vydání dnešního rozsudku a penále, případně sestupné, ve výši 256 819,20 eura za každý den prodlení s vyhověním rozsudku z roku 2010, ode dne vydání dnešního rozsudku.

Soudní dvůr v dnešním rozsudku určil, **že Itálie nesplnila řádně povinnosti vyplývající z rozsudku z roku 2010, a uložil jí penále ve výši 120 000 eur za každý den prodlení s vyhověním rozsudku z roku 2010 (penále je splatné počínaje dnešním dnem) a dále povinnost zaplatit paušální částku 20 milionů eur.**

Soudní dvůr se ztotožnil s argumenty Komise, zejména s těmi týkajícími se problému odstraňování „ekobalíků“ a nedostatečný počet zařízení s kapacitou nezbytnou pro zpracování komunálního odpadu v regionu Kampánie. Soudní dvůr též zdůraznil, že vzhledem k výrazné nedostatečnosti kapacity regionu Kampánie pro odstraňování odpadu lze vyvodit, že taková závažná nedostatečnost na regionální úrovni může mít dopad na národní síť zařízení na odstraňování odpadu, která již nebude vykazovat jednotnost a přiměřenost vyžadované směrnici. To může vážně ohrozit schopnost Itálie přiblížit se cíli národní soběstačnosti v odstraňování odpadu.

Soudní dvůr konstatoval, že nesplnění povinnosti vytýkané Itálii přetrvávalo po více než pět let, což představuje značnou dobu. Vzhledem k tomu, že Itálie nesplnila řádně povinnosti vyplývající z rozsudku z roku 2010, **Soudní dvůr rozhodl uložit jí povinnost zaplatit denní penále a paušální částku,** neboť tyto finanční sankce jsou vhodným prostředkem k zajištění úplného vyhovění prvnímu rozsudku.

Pokud jde o denní penále 120 000 eur, dělí se na tři části, z nichž každá představuje denní částku 40 000 eur vypočtenou pro každou kategorii zařízení (sklárky, zařízení k výrobě energie z odpadu a zařízení na zpracování organického odpadu). Pokud jde o paušální částku 20 milionů eur, Soudní dvůr při jejím výpočtu přihlédl k tomu, že **nesplnění povinnosti v oblasti odpadů ze strany Itálie bylo určeno ve více než 20 věcech předložených Soudnímu dvoru.** Takové opakované protiprávní jednání členského státu ve specifické oblasti unijní činnosti přitom vyžaduje přijetí takového odrazujícího opatření, jakým je uložení povinnosti zaplatit paušální částku.

UPOZORNĚNÍ: Žaloba pro nesplnění povinnosti, směřující proti členskému státu, který nesplnil své povinnosti vyplývající z práva Unie, může být podána Komisí nebo jiným členským státem. Jestliže Soudní dvůr rozhodne, že došlo k nesplnění povinnosti, dotýčný členský stát je povinen vyhovět rozsudku v co nejkratší lhůtě.

Dojde-li Komise k názoru, že členský stát rozsudku nevyhověl, může podat novou žalobu s návrhem na uložení peněžitých sankcí. V případě, že Komisi nebyla sdělena opatření k provedení směrnice, však Soudní dvůr může na návrh Komise uložit sankce již ve stádiu prvního rozsudku.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehoczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlášení rozsudku je dostupný na [Europe by Satellite](#) ☎ (+32) 2 2964106